

** *		
18:40	17:29	י-ם
18:42	17:45	ת"א
18:41	17:37	חיפה
18:42	17:47	ב"ש

אוצר הנפש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר האמרה

איך מלמדים זכות על עם ישראל

העבודה של הצדיקים היא ללמד זכות על עם ישראל, גם על יהודי שנראה חוטא, ולגלות גם בו את נקודת הצדיק. היו צדיקים שהצטיינו בכך במיוחד, והכי מפורסם בכך הוא רבי לוי יצחק מברדיטשוב (שיום ההילולא שלו חל ב-כה תשרי) - סניגורן של ישראל. כשמלמדים

כשמלמדים על משהו זכות ואומרים שהוא צדיק - באמת מעוררים אותו להיות צדיק

על משהו זכות ואומרים שהוא צדיק - באמת מעוררים אותו להיות צדיק. הוא אומר לעצמו ש'אם הצדיק האמתי אומר עלי שאני צדיק - כנראה יש משהו בדבריו' וזה עוזר לו באמת להיות צדיק.

(ליל שבת וארא תשפ"ג)

אוצר הפרשה

תכלית הבריאה - עליית ישראל ע"י עבודתם בעולם (כולל לימוד התורה)

המלה הראשונה בתורה, "בראשית", נדרשת "בשביל התורה שנקראת 'ראשית דרכו' ובשביל ישראל שנקראו 'ראשית תבואתה'" - העולם נברא עבור ישראל ועבור התורה (ב בחינות "ראשית" ב"בראשית"), אך "מחשבתן של ישראל קדמה לכל דבר" וגם התורה עצמה היא עבור ישראל. קיום התורה והמצוות לכשעצמם לא מצדיקים בריאת עולם. תכלית הבריאה היא העליה של ישראל על ידי עבודתם-שליחותם בעולם, וגם התורה ומצוותיה נועדה לעליה זו. גם העילוי שנפעל בתורה עצמה על ידי לימודה בעולמנו - כאשר בקיומה כאן מגלים תעלומות חכמה, למעלה ממה שהתגלה בתורה כ"שעשועי המלך בעצמותו" לפני הצמצום - אינו תכלית לעצמו, אלא לטובת ישראל. ה' לא זקוק לעולמות, וודאי לא זקוק לפסולת שבהם, ואפילו אינו מחפש להשתעשע בתורה. רצונו הוא שבניו, "בנים אתם להוי' אלהיכם", ישתעשעו בתורה ויזכו לעליה על ידי עבודתם בעולם.

(אור לב' ניסן תש"פ)

אוצר קצר

לעשות לו יתברך דירה בתחתונים

בשביל מה ה' ברא את העולם? "נתאווה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים". גם זו מודעות בעבודת ה', יסוד שמישהו יכול כל החיים לחשוב רק עליו - להפוך את העולם למקום בו ה' יכול לשכון, לעשות בית מקדש. מה צריך לעשות כדי שה' יוכל לגור בעולם? צריך בטול - **אם יש לי אפילו שמץ גאווה, הקב"ה אומר שאין אני והוא יכולים לדור במקום אחד. בטול עצמי הוא הקרבת עצמי, הקרבת הישות - עיקר העבודה בבית המקדש הוא עבודת הקרבנות. כאשר חיל הולך להלחם במסירות נפש הוא גם מקריב את עצמו - הוא נעשה קרבן צבור.** כדי שה' יכנס בגלוי לעולם הזה, שהעולם יהיה דירה לה', צריך לפנות את עצמי מכאן ולעשות לה' מקום. כשאני מפנה את עצמי אני חוזר אל המאציל - נשמע שני דברים הפוכים, אבל כשאני חוזר לה' ומתבטל אני עושה לו דירה בתחתונים.

כשיהודי מבטל את עצמו, הוא מפסיק להיות? זו לא הכוונה. כשיהודי מבטל את הישות הפרטית שלו הוא הופך להיות פשוט ישראל, הוא מתאחד עם כנסת ישראל. הקב"ה לא רוצה לדור בתחתונים לבד, הדירה לה' צריכה להיות עם השכינה - "יחוד קוב"ה ושכינתיה בתחתונים", בקן משותף לחתן ולכלה - והשכינה שורה כישראל בבית המקדש (שנקרא משכן, על שם השכינה).

(ליל שבת לך לך תשפ"ד)

אוצר הפתגם

"פרו רבו ומלאו את הארץ ובבשה". על ידי מצות פרו ורבו (נוטריקון השנה שלנו, תשפ"ו) האדם מנציח את עצמו, מנצח את מלאך המות, מטהר את אבי אבות הטומאה.

יו"ל ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב: דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר התבונה

נפילה ממקום גבוה

אדם = מה, מילוי שם הוי' השייך לעולם התיקון. חטא **אדם** = **סג,** מילוי שם הוי' (יוד הי ואו הי) השייך לדרגה הגבוהה של התהו, שממנה אירעה הנפילה, שבירת הכלים. כלומר, חטא אדם הראשון היה נסיון לעלות למקום גבוה יותר, ומשום כך הוא נפל ונשבר (כאשר האורות הגדולים של התהו לא התאימו לכלים המועטים. ואילו התכלית היא שיהיו "אורות דתהו בכלים דתיקון").

חטא אדם הראשון = 625 (5 בחזקת 4) = **אדם** במילוי, **אלף דלת מם.** המילוי הוא גילוי החלק הנעלם, הפנימי, מה שנמצא בכח (פוטנציאל). האדם עלה למקום גבוה כדי לגלות את עיקר כוחו, החלק הנעלם שבו, ומשם נפל. כך אמר הנחש "והייתם כאלהים ידעי טוב ורע", תעלו לדרגה גבוהה יותר בהשגת הדעת העליונה – היה בזה משהו נכון, זו עליה למקום גבוה, אך העליה הזו גרמה לנפילה ולעירוב טוב ורע. אכן, האדם באמת היה צריך לעלות למדרגת "והייתם כאלהים", שהרי "אני אמרתי אלהים אתם" – אך עליה זו היתה נעשית בדרך של תיקון אם האדם לא היה מתפתה לנחש, ואז היה מגיע לדרגת משיח ("אלהים אתם"), אבל כשהתפתה לנחש אז עלה ונפל, "אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו" (וסוף סוף הכל בהשגחה אלקית, בסוד "נורא עלילה על בני אדם").

החטא קשור לדעת: האכילה מעץ הדעת טוב ורע מתוך תאוה לדעת, בעצת הנחש להיות כאלהים "ידעי טוב ורע", ואז אירעה

השבירה, כמבואר שעולם התהו נשבר מספירת הדעת שבו, וכן דעת לשון שבירה ("וידע בהם את אנשי סכות"). ורמז: **והייתם כאלהים ידעי טוב ורע ועוד עץ** (עצה...) **הדעת טוב ורע** = 1896 = ד פעמים דעת, דעת פנים ואחור! כל זה יתוקן לעתיד לבוא על ידי משיח, כאשר "מלאה הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים" (אורות דתהו בכלים דתיקון).

אדם הראשון אמר "מזמור שיר ליום השבת" כשעשה תשובה על חטאו, ואז זכה לטוב הגנוז (אע"פ שעוד לא תיקן בשלמות). כדי להגיע לטוב הזה צריך "להודות", הכל על ידי ההודאה וההודיה. (שבת פרשת ויגש פ"ד)

אוצר קצר

"אשר ברא אלהים לעשות"

חסידים אומרים שצריך לעשות ולא שהדבר יהיה עשוי. בעצם, זהו מאמר חז"ל – "לא עליך המלאכה לגמור [לא צריך להגיע למעשה הגמור] ולא אתה בן חורין להבטל ממנה [צריך כל הזמן לעשות]". הקב"ה רוצה את הבנים שלו עובדים – לא בטלנים ולא משועממים, אבל גם לא רבובטים שהכל עשוי אצלם לפי שורת הדין. הוא רוצה שנהיה כל הזמן בעשיה. רבי משה מקוברין אמר על הפסוק "אשר ברא אלהים לעשות" שה' ברא את האדם בשביל 'לעשות, לעשות, לעשות' – לעשות בלי להפסיק, כל ימי חייו. (ט"ו מנחם אב פ"א)

אוצר הפתגם

"והאדם ידע את חוה" – יש דעת שעיקרה מתבטא במוחין בעצם ויש דעת שעיקרה מתבטא במוחין השייכים למדות. בשביל להתחבר צריך שכל, צריך מוחין השייכים למדות, זהו תיקון הרגש.

(כ"ד טבת פ"ה)

אוצר הרמז

הבריאה והתנ"ך

שלש המילים הראשונות של התנ"ך הן **"בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים"**. שלש המילים הללו מתארות את פעולת הבריאה האלקית, בעוד המשך הפסוק – **"אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ"** – כבר מתייחס לתוצאה של הפעולה הזו. והנה, הערך של שלש המילים הללו בגימטריא הוא 1202, שהוא גם הערך המדויק של שמות שלשת חלקי התנ"ך – **תורה נביאים כתובים!**

השוויון המדהים הזה בין שמות שלשת חלקי התנ"ך לשלש המילים הראשונות בתנ"ך, תמצית תיאור הבריאה, מלמד שבריאת העולם מתבצעת דרך ערוצי האותיות האלקיות, דבר ה' כפי שהוא מופיע בכל שלשת חלקי התנ"ך.

שלשת חלקי התנ"ך, תורה-נביאים-כתובים, מקבילים לשלשת כחות השכל, חכמה-בינה-דעת. כך אפשר להסביר גם את שלש המילים "בראשית ברא אלהים", כח הבריאה עליו נאמר "הוי' בחכמה יסד ארץ, כונן שמים בתבונה, בדעתו תהומות נבקעו": תרגום ירושלמי למלה "בראשית" הוא "בחוכמא" – חכמה-תורה ("אורייתא מחכמה נפקת"); "ברא" שייך לבינה-תבונה ("אמא מקננא בכורסיא") – בינה-נביאים (פנימיות הבינה היא שמחה, שמחת הנביאים); "אלהים" רומז לפסוק "דעת אלהים בארץ" – גילוי האלקות בתוך הנשמה שבארץ, בסוד "אני אמרתי אלהים אתם" – דעת-כתובים (בהם רוח הקדש, האלקות, מתגלה מתוך האדם).

כחות השכל יורדים גם לכל הרמות הרגשיות של הנשמה, שכל ולב מחוברים יחד. בפרט, ל"בראשית" (אותיות שב-יראת), חכמה-תורה, שייכת היראה (יראה עילאה, בטול דחכמה) – "ראשית חכמה יראת הוי'" (יראת בגימטריא **תורה**). תכלית כל התורה היא "ליראה את הוי'", ומתוך כך לשמור את כל מצותיו. ל"ברא", תבונה-נביאים, שייכת אהבה רבה שבבינה (נביא הוא לשון ביאה, "ונבא לבב חכמה", דבר ה' בא לו' והוא נוהג לפיו – גם בהוראת שעה, המותרת רק לו – הכל מתוך תודעת "דע מאין באת" ששייכת ל"ברא", בריאה יש מאין). ל"אלהים", דעת-כתובים, שייכת מדת הרחמים (הנמשכת מהדעת). והנה, **"בראשית ברא אלהים"** ועוד **חכמה-יראה תבונה-אהבה דעת-רחמים** עולה שלש פעמים **"בראשית"** (העולה גם **"שלשה דברים יחד"**, כנודע!) (י"ב סיון פ"ה)